

Bediüzzaman uyarıyor; Âlem-i İslâmî ifsad için uğraşıyorlar!

Herbir zamanın insî bir şeytanı vardır. Şimdi beşerde insan suretinde şeytanın vekili olan ruh-u gaddar, fitnekârane siyasetiyle cihanın her tarafına kundak sokan el-hannas, altı hutuvatıyla âlem-i İslâmî ifsad için insanlarda ve insan cemaatlerindeki habis menbaları ve tabiatlarındaki muzır madenleri, fiilî propaganda ile işlettiriyor, zayıf damarları buluyor.

Kiminin hırs-ı intikamını, kiminin hırs-ı câhını, kiminin tamahını, kiminin humkunu, kiminin dinsizliğini, hattâ en garibi kiminin de taassubunu işletip siyasetine vasıta ediyor.

BİRİNCİ HATVESİ:

Der veya dedirir:

“Siz kendiniz de dersiniz ki: Musîbete müstehak oldunuz. Kader zalim değil, adalet eder. Öyleyse, size karşı muameleme razı olunuz.”

Şu vesveseye karşı demeliyiz: Kader-i İllâhî isyanımız için musîbet verir. Ona rızâdâde olmak, o günahın tevbe demektir. Sen ey mel’un! Günahımız için değil, İslâmiyetimiz için zulmettin ve ediyorsun. Ona rıza veya ihtiyarla inkiyad etmek—neûzü billâh—İslâmiyetten nedamet ve yüz çevirmek demektir.

Evet aynı şeyi—hem musîbettir—Allah verir, adalet eder. Çünkü günahımıza, şerrimize zecren ondan vazgeçirmek için verir. O şeyi aynı zamanda beşer verir, zulmeder. Çünkü, başka sebebe binaen ceza verir. Nasıl ki düşman-ı İslâm, aynı şeyi bize icra ediyor. Çünkü Müslümanız.

İKİNCİ HATVESİ:

Der ve dedirtir:

“Başka kâfirlere dost olduğunuz gibi bana da dost ve taraftar olunuz. Neden çekiniyorsunuz?”

Şu vesveseye karşı deriz:

Muavenet elini kabul etmek ayırdır. Adâvet elini öpmek de ayırdır. Bir kâfirin herbir sıfatı kâfir olmak ve küfründen neş'et etmek lâzım olmadığından, İslâmın eski ve müteceviz bir düşmanını def' için, bir kâfir muavenet elini uzatsa, kabul etmek İslâmiyete hizmettir.

Senin ise, ey kâfir-i mel'un, senin küfründen neş'et eden teskin kabul etmez husûmet elini öpmek değil, temas etmek de İslâmiyete adâvet etmek demektir.

ÜÇÜNCÜ HATVESİ:

Der veya dedirtir:

“Şimdiye kadar sizi idare edenler fenalık ettiler, karıştırdılar. Öyleyse bana razı olunuz.”

Bu vesveseye karşı deriz:

Ey el-hannas! Onların fenalıklarının asıl sebebi de sensin. Âlemi onlara darlaştırdın, damar-ı hayatı kestini, evlâd-ı nâmeşruunu onlara karıştırdın. Dinsizliğe sevk ederek dini rüşvet isterdin. Onlara bedel seni kabul etmek, yalnız müteneccis su ile necis olmuş bir libası, hınzırın bevliyle yıkamak demektir. Sen yalnız hayvancasına muvakkat bir hayat-ı sefilâneyi bize bırakıyorsun; insanca, İslâmca hayatı öldürüyorsun.

Biz ise hem insancasına, hem Müslümancasına yaşamak istiyoruz. Senin rağmen yaşayacağız!

Eski Said Dönemi Eserleri,

Hutuvat-ı Sitte, Y.Asya Neş., s. 449; Sünûhat, s. 97

Müslümanların ihtilâfından zalimler istifade ediyor

Ey ehl-i iman! Zillet içindeesaret altına girmemek isterseniz, aklınızı başınıza alınız. İhtilâfınızdan istifade eden zalimlere karşı “İnneme'l-mü'minûne ihvetün” [Mü'minler ancak kardeşlerdir. (Hucurat Sûresi: 49:10.)] kale-i kudsiyesi içine giriniz, tahassun ediniz. Yoksa, ne hayatınızı muhafaza ve ne de hukukunuzu müdafaa edebilirsiniz.

Medar-i ibret bir hikâye:

Bedevî aşiretlerinden Hasenan aşiretinin birbirine düşman iki kabilesi varmış. Birbirinden, belki elli adamdan fazla öldürdükleri hâlde, Sipkan veya Hayderan aşireti gibi bir kabile karşılıklarına çıktığı vakit, o iki düşman taife, eski adâveti unutup, omuz omuza verip, o haricî aşireti def edinceye kadar dahilî adâveti hatırlarına getirmezlerdi.

İşte, ey mü'minler! Ehl-i imân aşiretine karşı tecavüz vaziyetini almış ne kadar aşiret hükmünde düşmanlar olduğunu bilir misiniz? Birbiri içindeki daireler gibi yüz daireden fazla vardır. Herbirisine karşı tesanüd ederek, el ele verip müdafaa vaziyeti almaya mecburken, onların hücumunu teshil etmek, onların harîm-i İslâma girmeleri için kapıları açmak hükmünde olan garazkârâne tarafgirlik ve adâvetkârâne inat, hiçbir cihetle ehl-i imana yakışır mı? O düşman daireler, ehl-i dalâlet ve ilhaddan tut, tâ ehl-i küfrün âlemine, tâ dünyanın ehvâl ve mesâibine kadar, birbiri içinde size karşı zararlı bir vaziyet alan, birbiri arkasında size hiddet ve hırsla bakan, belki yetmiş nevî düşmanlar var. Bütün bunlara karşı kuvvetli silâhın ve siperin ve kalen, uhuvvet-i İslâmiyedir. Bu kale-i İslâmiyeyi küçük adâvetlerle ve bahanelerle sarsmak, ne kadar hilâf-ı vicdan ve ne kadar hilâf-ı maslahat-ı İslâmiye olduğunu bil, ayıl.

Ehâdis-i şerifede gelmiş ki: “Âhırzamanın Süfyan ve Deccal gibi nifak ve zındıka başına geçecek eşhâs-ı müdhişe-i muzırraları, İslâmın ve beşerin hırs ve şikâkindan istifade ederek, az bir kuvvetle nev-i beşeri hercümerc eder ve koca âlem-i İslâmı esaret altına alır.”

Ey ehl-i iman! Zillet içinde esaret altına girmemek isterseniz, aklınızı başınıza alınız. İhtilâfınızdan istifade eden zalimlere karşı “İnneme'l-mü'minûne ihvetün” [Mü'minler ancak kardeşlerdir. (Hucurat Sûresi: 49:10.)] kale-i kudsiyesi içine giriniz, tahassun ediniz. Yoksa, ne hayatınızı muhafaza ve ne de hukukunuzu müdafaa edebilirsiniz.

Malûmdur ki, iki kahraman birbiriyle boğuşurken, bir çocuk ikisini de dövebilir. Bir mizanda iki dağ birbirine karşı muvazenede bulunsa, bir küçük taş, muvazenelerini bozup onlarla oynayabilir; birini yukarı, birini aşağı indirir. İşte, ey ehl-i iman! İhtiraslarınızdan ve husumetkârâne tarafgirliklerinizden, kuvvetiniz hiçe iner; az bir kuvvetle ezilebilirsiniz. Hayat-ı içtimaiyenizle alâkanız varsa, [“Mü’minin mü’mine bağlılığı, parçaları birbirini tutan binâ gibidir.” (Buharî, Salât: 88)] düstur-u âliyeyi düstur-u hayat yapınız, sefalet-i dünyevîden ve şekavet-i uhrevîyeden kurtulunuz. Mektubat, Yirmi İkinci Mektub, s. 454

LÛGATÇE:

Hutuvat-ı Sitte: 1-Altı adım. 2- İstanbul’u işgal eden İngilizler’in Müslüman halkı Osmanlı idâresinden soğutmak, halkı kıskırtmak, halka ümitsizlik aşlamak için giriştikleri hileli faaliyetleri yok etmek için Bedüzzaman Said Nursî’nin yazdığı bir risâle.

el-hannas: şeytan.

hırs-ı câh: makam, mevki’ ve rütbe hırsı.

humk: ahmaklık, bölülük, aptallık.

müteneccis: necis hale gelmiş, pislenmiş, kullanılmaz hale gelmiş.

hinzır: domuz.

bevl: idrar.